

РЕШЕНИЕ

№ 6720

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20211110153922 по описа за 2021 година

Предявен е иск от „А***“ ЕООД срещу ЗД „БИ“ АД, ЕИК *** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 143,53 лева - неизплатена част от дължимо застрахователно обезщетение за щети по лек автомобил „Сеат“, модел „Ибиза“, с рег. № СВ 7932 КН, причинени вследствие реализирано на 02.02.2021 г. пътно транспортно произшествие, ведно със законната лихва 16.09.2021 до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 12,71 лева мораторна лихва за забава, считана от 07.08.2021 г. до 15.09.2021. Претендират се и направените по делото разноски.

Ответната страна в отговора си на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, оспорва изцяло предявения иск. Искът е оспорен по размер, като заявяват че със заплатената сума са възстановени претърпените вреди. Претендират се разноски по делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК достигна до следните фактически и правни изводи:

Фактическият състав на вземането по чл. 432, ал. 1 вр. чл. 477 КЗ включва следните факти: ответникът да е застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка с което ищецът е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в разходи за отстраняване на уврежданията по собствения му лек автомобил, в претендирания размер.

От доказване по делото се установява по безспорен начин, че ответното дружество е застраховател по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, съгласно посочената в исковата молба застрахователна полица, настъпването на описаното ПТП, както и че е заплатена от ищеца сума в размер на **1932,63 лв.**, но ответникът е заплатил сама сумата от 789, 10 лв. поради което е налице основание за възникване на задължение за заплащане на застрахователно обезщетение.

От двустранния протокол по делото се установява, че виновен за процесното ПТП е водача застрахован при ответника, което се потвърждава от заключение на вещото лице по делото.

При застраховка "Гражданска отговорност" обемът на отговорността на застрахователя е идентичен с обема на отговорността на делинквента, но е лимитиран до размера на застрахователната сума. Делинквентът отговаря за всички преки и непосредствени вреди /, като целта на обезщетението е да постави увредения в имущественото състояние, което той е бил преди деликта. Принципът за пълна обезвреда изисква обезщетението за имуществени вреди да бъде в размер на разходите, които са необходими за възстановяване на увреденото имущество в състоянието от преди увреждането, без прилагане на коефициент на овехтяване.

Съгласно заключението на САТЕ, което съдът кредитира, че към датата на ПТП вредите, които са в следствие на процесното ПТП по средни пазарни цени възлиза на 2118,13 лв. Посочва се, че с оглед събраните по делото доказателства уврежданията по л. а. Сеат е възможно да бъдат реализирани при така декларираното произшествие.

По отношение на размера на дължимото застрахователно обезщетение, съдът приема, че разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ предвижда, че застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и целта е да се стигне до пълно репарирание на вредоносните последици. В съдебното производство дължимото обезщетение от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" се остойностява с размера на действителната стойност на вредата към деня на настъпване на събитието - чл. 499, ал. 2 КЗ, а не съгласно прилаганата от застрахователя методика към Наредба № 49 от 16.10.2014 г. Също така обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество - чл. 400, ал. 1 КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качеството, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка - чл. 400, ал. 2 КТ и съответно е лимитирано от застрахователната сума по договора - чл. 386, ал. 1 КЗ.

С оглед горното съдът приема, че дължимото от застрахователя обезщетение възлиза на 1932,63 лв. Следва да бъде приспадната сумата от 789,10 лв. – платена от застрахователят, като остатъкът дължим на ищеца възлиза на 1143, 53 лв.

Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен. Следва да бъде присъдена и законната лихва от 16.09.2021 г. до погасяване на задължението.

По отношение на иска за лихвата, съдът намира, че същият е основателен за периода от 07.08.2021 г. до 15.09.2021 г. **в размер на 12, 71 лв.** В този период ответника е изпаднал в забава, тъй като не е заплатил изцяло дължимите разходи, които са причинени от застраховането при него лице.

По разноските:

Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски в общ размер на 722 лева.

При този изход на делото ответникът няма право на разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „БИ“ АД, ЕИК *** да заплати на А**** ЕООД с ЕИК:*** сумата от 1 143,53 лева - неизплатена част от дължимо застрахователно обезщетение за щети по лек автомобил „Сеат“, модел „Ибиза“, с рег. № СВ 7932 КН, причинени вследствие реализирано на 02.02.2021 г. пътно транспортно произшествие, ведно със законната лихва от 16.09.2021 до окончателното изплащане на задължението, **както и сумата от 12,71 лв.** мораторна лихва за забава, считана от 07.08.2021 г. до 15.09.2021 г., както и сумата от 722 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____